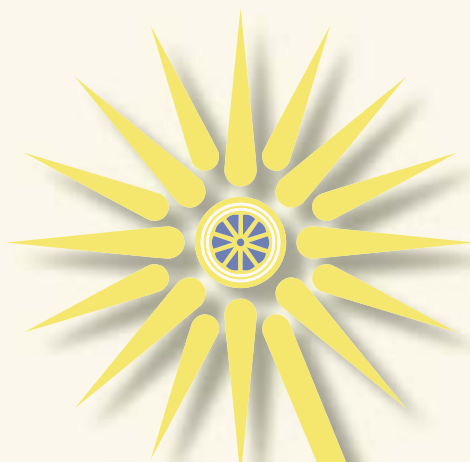

МАКЕДОНСКАТА САГА

Ирско виски, шампањ во зградата на "Илинденска" без број, парада низ градот како да е ослободено Скопје, прослава на градскиот плоштад, коктел во Законодавниот дом... вака беше прославен денот кој консументите на власта го нарекоа историски - Република Македонија го доби статусот земја-кандидат за членство во Европската унија.

Изминатиов викенд помина во знакот на ЕУ. Секаде доминираа сини и жолти балони. Се славеше. А обичните смртници, знаејќи дека нема да се подобри нивната економска состојба, немо ја набљудуваа "празничната" атмосфера и коментираа дека сè ова што викендов ни се случуваше е балканска работа. Ние, Македонците, познати сме по славењата. Ќе празнуваме со денови, само да не се "фатиме" за работа и нешто да сработиме. Толку "прав" се крена за ништо...

Иако го добивме статусот земја-кандидат, сепак не добивме датум кога ќе отпочнат преговорите за влез во Унијата. Тоа значи дека можеме да чекаме со години. А кога нема датум за отпочнување на преговори, нема средства, нема фондови, тогаш кандидатурата е прилично неефективна. А, ние, пак, со 400.000 невработени реално гледано далеку сме од Европа. Но, на крајот на краиштата, нам ни е поважно дента да си поминеме што е можно поубаво, а за утре... Господ нека ни е на помош.

Кај нас, по некое непишано правило, кога власта слави, и обичниот смртник, кому не му е до славање, треба да слави или да глуми дека слави. Прашање е и дали на народот собран на градскиот плоштад му беше до славење или, пак, дојде "без пари" да слуша музика. Во ситуација во каква што ни е државава, и во која со години наназад тапкаме во место, на граѓаните одамна им е стемнето од ваквите прослави.

Од земја во која повеќето од половината нејзини граѓани сакаат да заминат во странство, во која стечајците умираат од глад, Европа може да ни биде само мисловна именка.

И додека државниот врв славеше, луѓето протестираа пред Владата. А власта беше толку "хумана" па ги почести граѓаните со продолжување на работното време на кафулињата, наместо да ги почести со некој пијалак.

Европа не сака голтари (изјави една наша естрадна звезда), Европа сака вистински партнери. А ние ќе треба уште многу "леб да изедеме" за да станеме таков партнер. Што доби народот, ништо. Секојдневието останува исто, сиромаштија... Рано е да се слави, Европа од нас очекува реформи, а не прослави. Изглумивме како во земјава сè да ни е мед и млеко, државниот врв создаде лажна слика за состојбите во кои се наоѓа Македонија, ја игнорираше сликата на оние кои протестираа поради продажбата на Електростопанство на Македонија.

Во една ваква ситуација среќни можат да бидат само оние кои се на власт.

Претседателот и премиерот не можеа да ја скријат еуфоријата, а и двајцата не ја пропуштија шансата да си ја препишат заслугата за добивањето статус земја-кандидат за ЕУ.

Наспроти оптимизмот кај државниот врв, опозицијата остана резервирана. Возот на кој се качивме - изјави Никола Груевски - долго ќе стои во место, ако шансата која ни е дадена не ја искористиме. Вака како што е сега, тоа практично не значи ништо, ниту укинување на визите, ниту зголемување на стандардот, ниту повеќе плати.

"Ако Владата не го смени своето однесување и не почне да работи така како што од нас бара и очекува ЕУ, тогаш кандидатурата може да биде само еден пријатен викенд за граѓаните и ништо повеќе".

И ете, прославата помина, вискито се испи, се разбудивме од европскиот сон и се вративме во реалноста. А, таа од црна - поцрна. Цели 14 години се вадиме на транзициониот период, а наместо политичарите да се "фатат" за економијата, тие се "фатија" за критиките и за коментарите како тие се подобри од претходниците и си формираа свои политички партии.

Евродипломатите ни порачуваат дека земјата треба да работи двојно повеќе за да добие почеток на преговори за членство во ЕУ. Всушност, и со позитивното Мислење, кое неодамна ни го доставија, ни дадоа и куп препораки кои Македонија треба да ги спроведе за да се отпочнат преговорите и евентуално да се влезе во ЕУ. Одржување фер и демократски избори, реформа во полицијата, спроведување на судските реформи, консолидирање на владеењето на правото на целата територија, деполитизација на јавната администрација, судски гонења на изборните злоупотреби и инциденти, јакнење на независноста на судството... Подготвени ли сме да направиме такво нешто?

Сепак, шансата ни ја дадоа, а како ќе ја искористиме? Има ли Владата идеја кој пат да го "фати" за да стигне во Брисел? Нема да поминеме во Европа ако глумиме дека сè во државава ни "цвета". Тие го следат секој наш чекор. Ни ја подотворија вратата, но од нас зависи колку ќе стоиме пред неа.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски